

med ca. en fjerdedel af verdens samlede drivhusgasemissioner. For industrilandene eksklusive USA forventes udledningerne i 2008-12 kun at ligge en anelse under 1990-niveauet. For industrilandene under et, måske helt op til 10% over 1990. På det globale niveau betyder det, at væksten i udledningerne langt fra bliver stoppet, kun dæmpet, i forhold til hvad den ellers ville have været.

Formålet med Kyoto-protokollen er, gennem bindende og kvantitative forpligtelser, at bidrage til på længere sigt at opfylde Klimakonventionens overordnede målsætning om at forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet. EU-landenes anbefaling fra 1996 er, at koncentrationen af CO₂ i atmosfæren skal stabiliseres på et niveau lavere end 550 ppmv., svarende til ca. det dobbelte af det før-industrielle niveau, og at den globale opvarmning ikke bør overskride maksimalt 2 grader i forhold til det før-industrielle niveau.

De globale, regionale og lokale miljømæssige konsekvenser af implementering af reduktionerne i Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode vil være begrænsede. Forpligtelserne i Kyoto-protokollen er dog et første skridt og de efterfølgende forpligtelsesperioder forventes at tage yderligere skridt mod en stabilisering af koncentrationen af drivhusgasser i atmosfæren, hvilket vil indebære betydelige positive lokale, regionale og globale miljømæssige fordele.

Reduktionerne i industrilandenes udledning af drivhusgasser skal være ganske betydelige for at stabilisere koncentrationen af drivhusgasser i atmosfæren på det ønskede niveau. Det er derfor klart, at der ikke på længere sigt vil kunne opnås en stabilisering af atmosfærens indhold af drivhusgasser uden yderligere markante begrænsninger i industrilandenes emissioner samt væsentlige begrænsninger af emissionerne i udviklingslandene under hensyntagen til disse landes behov for en økonomisk udvikling.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amter og kommuner

Som nævnt i afsnit 1 og 4 er Danmark i EU-regi juridisk forpligtet til at reducere den gennemsnitlige emission af drivhusgasser i perioden 2008-2012 med 21% i forhold til de faktiske udledninger i 1990.

Der skal i forbindelse med Folketingets samtykke til ratifikationen ikke tages stilling til konkrete forslag til virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til efterlevelse af Danmarks kvantitative mål opfyldelse i henhold til protokollen og EU's byrdefordeling.

Der er nærmere redegjort for økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amter og kommuner i beslutningsgrundlaget for de virkemidler og ini-

tiativer, der allerede er gennemført eller vedtaget, og de vil tilsvarende indgå i grundlaget for kommende beslutninger om virkemidler og initiativer.

Som nævnt i afsnit 4 vil regeringen prioritere arbejdet med at finde omkostningseffektive løsninger. Der er stor forskel på de marginale reduktionsomkostninger på de hidtil iværksatte nationale tiltag. Det internationale klimapanel (IPCC) vurderer, at de marginale omkostninger ved at reducere drivhusgasser i industrilandene varierer med flere hundrede procent, og at det derfor kan nedsætte de forskellige parters omkostninger betydeligt at handle med rettigheder til at udlede indbyrdes. Dette er grundtanken bag alle tre Kyoto-mekanismer (handel med kvoter, Joint Implementation og CDM).

Opgørelser af omkostninger ved at reducere drivhusgasser er dog knyttet til en lang række forudsætninger og forbundet med stor usikkerhed. Det skyldes primært, at er tale om et helt nyt marked, hvor der ikke reelt handles endnu, og hvor rammebetingelserne er meget usikre. Der er med andre ord stor usikkerhed om prisen på drivhusgas-kreditter erhvervet gennem Kyoto-protokollens mekanismer.

En central faktor for prisen på det kommende internationale emissionsmarked er USA's fremtidige politik på klimaområdet, herunder om USA på et senere tidspunkt vil ratificere Kyoto-protokollen. Da USA trak sig fra Kyoto-protokollen medførte det et stort fald i den potentielle globale efterspørgsel på udlæsningsrettigheder. Det fik den forventede pris på kvoter til at falde markant. Kommissionen estimerede ved modelberegninger, at prisen faldt fra ca. 200 kr. pr. ton CO₂ til priser helt ned til ca. 10 kr. pr. ton CO₂. Beregningerne er dog lavet før de endelige politiske aftaler om gennemførelsen af Kyoto-protokollen, og efterfølgende vedtagne bestemmelser (f.eks. at kvoter kan gemmes fra en forpligtelsesperiode til en anden) må forventes af få prisen til at blive højere.

En anden central usikkerhedsfaktor er Ruslands kommende klimapolitik. Rusland er potentielt en meget stor udbyder af kvoter, hvilket skyldes, at Ruslands industriproduktion siden 1990 har været betydelig mindre end forventet. Rusland kan dermed begrænse det globale udbud ved at holde på de russiske kvoter til kommende forpligtelsesperioder, hvilket vil presse prisen op på det internationale marked. Det samme vil ske, hvis Ruslands økonomiske vækst frem til 2012 bliver større end forventet, og Rusland selv bruger det meste af sin udlæsningsrettighed. Omvendt kan den begrænsede efterspørgsel også betyde, at Rusland vil vælge at sælge ud hurtigst muligt, hvilket vil få prisen til at falde.